

पारिणाय párináya m. Au pl. biens paraphéraux, propriété d'une femme mariée.

पारितया párilatýa f. (taťá; sfx. ya) bijou frontal [sorte de ferronière].

पारिन्द्र párindra m., cf. párindra.

पारिपन्थिक párípanthika m. voleur de grand chemin.

पारिपात्र párípátra m. np. d'une montagne [? dans le Vindhya].

पारिपाञ्चिक párípáñchika m. (párçwa) acteur qui accompagne le directeur dans le prologue d'un drame. || Personne de la suite de qqn.

पारिप्लव páríplava a. mobile, tremblant, agité, ballotté.
páríplavya m. oie.

पारिमद párímadra m. erythrina fulgens, pinus deodara et p. longifolia, melia azedarac, bot.

पारिभाव्य páríbávya m. costus speciosus, bot.

पारिमुखिक párímukhika a. (pari; mu-ka) qu'on a devant soi, vu face à face.

पारियात्र páríyátra m. np. de montagne.

पारियानिक páríyánika m. (pari; yána) char de voyage.

पारिरक्षक páríraksha m. (rax; sfx. aka) ascète mendiant.

पारिषद् páríṣad, páríṣada et páríṣadya a. qui fait partie d'une assemblée ; || spectateur.

पारिहारिक páríhárika m. faiseur de bracelets, de guirlandes, etc.

páríhárya m. bracelet.

पारीक्षित páríxita m. np. d'un roi.

पारीण páríṇa a. (pára; sfx. ina) de l'autre rive.

पारीन्द्र páríndra m. (pari; indra) lion ; || serpent boa.

पारु párū m. le feu ; || le Soleil.

पारुष्य párusya n. (parusa) rudesse, dureté [de langage ou d'action]. || Aloès ; || le bosquet d'Indra. — M. surn. de Vrihaspati, cf. párū le feu.

पारूरक párúraka m. (para ennemi ; ir) sabre, cimeterre.

पार्घट párghata n. cendre.

पार्ष párṣa m. fils de Prithá [mère des Pandus]. || En gén. prince. || Pentaptera arjuna, bot.

पार्थव párthava n. (pṛt'u) étendue, grandeur.

पार्थिव párthiva a. (pṛt'ivī) terrestre ; fait de terre. — S. m. vase de terre. || Roi [maître de la terre].

पार्पर párpara m. (parp) Yama.

पार्वणि párvaṇa m. (parvan) cérémonie en l'honneur des Ancêtres ou gráddha. || Esp. d'antilope.

पार्वति párvata a. (parvan) de montagne, de la montagne. — S. m. melia sempervirens, bot. — F. párvatī Durgā fille d'Hiṁálā ; || Dréopadi. || Bergère. || Esp. de terre rouge. || Boswellia thurifera, celtis orientalis, bot. || Np. de plusieurs rivières.

párvatiya a. (sfx. iya) de la montagne. párvatéya a. (sfx. éya) mms. — S. n. antimoine. || Plante alpestre.

पार्शवि párshavi m. (parça) soldat armé d'une hache ; || sapeur.

पार्श्व párshwa a. (parçukha) qui est à côté, voisin. — S. m. n. côté, flanc. || Circonférence d'une roue. — S. n. les côtes. || Au fig. moyen détourné, le biais.

párshwaka m. côté. || Homme qui emploie des moyens détournés et frauduleux.

párshwatis adv. à côté, de côté. párshwatiya a. situé à côté de, qui se rapporte au côté ou à cette situation.

párshwáñgá m. (bañj) le flanc [la séparation des côtes et des hanches].

párshwas'a m. (st'ā) associé, compagnon. || Un des acteurs du drame.

párshwast'i n. (ast'i) côté. párshwika m. associé, partisan, compagnon. || Jongleur.

párshwódarapriya m. (udara ; priya) crabe [qui marche de côté].

पार्षत párshata m. Drupada, fils de Pri-shata. — F. párshati Dréopadi.

nœud coulant, lacet ; || boucle [de cheveux]. pácaka m. dé à jouer. pácapáni m. surn. de Varuna [qui tient une corde dans sa main].

पाशव pácava a. (pacu) de bétail, relatif aux troupeaux : máisa pácava viande de boucherie.

pácavapádala n. pâturage.

पाशित pácita (pp. c. de pac) lié, attaché, noué.

पाशिन् pácin m. (pacá) chasseur armé d'un nœud coulant, d'un lacet. || Varuna ; || Yama.

पाशीकृत pácikrta (pp. de kṛt) lié, attaché, pris dans un nœud ou au lacet.

पाशुक pácuka n. (pacu) un des trois védis dans l'enceinte sacrée d'Agni.

पाशुपत pácupata m. sectateur de Cíva-pacupati. || La flèche miraculeuse de Cíva. || Aschynomene grandiflora, bot.

पाशुपाल्य pácupálya n. la garde des troupeaux.

पाशुउ pásanda et pásandaka m. hérétique [indien ou autre]. pásandin m. mms.

पाशाण pásána m. pierre [pierre de touche]. || Gr. βάστανος. — F. pásáni petite pierre employée comme poids.

pásánaḍáraka [ou dáranya] m. (dř au c.) ciseau de tailleur de pierres. pásánaḍédin m. plectranthus, bot.

पाहृत páhála m. le mûrier de l'Inde.

पांशु pánču m. poussière ; || fumier, ordures.

pánčukulí f. (kula) grande route. pánčukúla n. tas de poussière ou d'ordures. || Bail, contrat.

pánčukulíka a. revêtu de haillons trouvés dans la poussière, Bd.

pánčućatwara m. grêle. pánčućandana m. surn. de Cíva. pánčućámara m. tente.

pánčuća n. (jan) sel gemme. pánčupatra n. chenopodium album, bot.

pánčumardana m. bassin d'irrigation au pied d'un arbre.

pánčura m. (sfx. ra) cul-de-jatte. || Taon. pánčula a. (sfx. la) poudreux. — S. m. arme de Cíva figurant un sternum avec les côtes surmonté d'une tête de mort ou d'un